

Streszczenie „Pełnomocnictwo w prawie procesowym cywilnym”

Pełnomocnictwo, jako szczególny rodzaj przedstawicielstwa, stanowi obecnie jedną z najczęściej stosowanych w praktyce obrotu instytucji prawnych. Kodeks postępowania cywilnego *expressis verbis* w art. 86 k.p.c. przewiduje możliwość działania przed sądem osobiście lub przez pełnomocnika.

Co do zasady wybór w zakresie osoby pełnomocnika został pozostawiony w gestii strony. Wyjątkiem od tej reguły jest ustanowiony w przepisach procesowych obowiązek korzystania z pomocy prawnej w postaci profesjonalnego pełnomocnika. Obowiązuje on w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, w sprawach własności intelektualnej oraz w postępowaniu grupowym.

Tematyka reprezentacji w procesie cywilnym stanowiła przedmiot rozważań w doktrynie prawa procesowego, podlegała jednak odmiennym regułom wykładni oraz zasadom prawa obowiązującym w poprzednim ustroju. Ostatnie monografie poświęcone tej tematyce pochodzą z lat sześćdziesiątych i siedemdziesiątych XX w.

W pracy opisano historię zastępstwa w postępowaniu sądowym oraz instytucji pełnomocnictwa w prawie procesowym. Szczególną uwagę zwrócono na przebieg prac legislacyjnych oraz przyjęte w pierwszym polskim Kodeksie postępowania cywilnego unormowanie pełnomocnictwa.

Przedmiotem analizy w pracy są przede wszystkim kwestie związane z konstrukcją pełnomocnictwa procesowego, jego zakresem podmiotowym i przedmiotowym, powstaniem oraz ustaniem pełnomocnictwa. W ramach rozprawy znalazły się również zagadnienia związane z ustawową regulacją zakresu pełnomocnictwa, w tym dopuszczalne ograniczenia tego zakresu. W celu wyjaśnienia spornych zagadnień w pracy zostały przedstawione poglądy wypracowane m.in. w literaturze niemieckiej, austriackiej i szwajcarskiej na gruncie obcych regulacji pełnomocnictwa procesowego.

W pracy opisano naturę i charakter instytucji pełnomocnictwa procesowego. Stwierdzono, że udzielenie pełnomocnictwa procesowego stanowi czynność procesową. Udzielenie pełnomocnictwa procesowego wywołuje skutki przede wszystkim na gruncie postępowania cywilnego bez względu na to, czy pełnomocnictwo zostaje udzielone w toku postępowania lub przed jego wszczęciem. Ponadto uznano, że udzielenie pełnomocnictwa można zakwalifikować jako czynność jednostronną. Oznacza to, że dla powstania pełnomocnictwa procesowego nie jest wymagane przyjęcie przez pełnomocnika oświadczenia woli mocodawcy.

W rozprawie scharakteryzowano podmioty, które mogą pełnić funkcję pełnomocnika w postępowaniu cywilnym. Poddano także analizie przedmiotowy zakres pełnomocnictwa procesowego. Zakres uprawnień pełnomocnika co do zasady wyznacza treść udzielonego przez mocodawcę pełnomocnictwa. W sytuacji, w której strona nie określiła szczegółowo uprawnień swojego pełnomocnika procesowego w treści dokumentu pełnomocnictwa, zakres uprawnień zastępcy wyznacza norma art. 91 k.p.c.

Rozważania poświęcono problematyce zakończenia pełnomocnictwa procesowego. Sposobami zakończenia pełnomocnictwa jest wypowiedzenie pełnomocnictwa zarówno przez pełnomocnika, jak i mocodawcę, oraz wygaśnięcie pełnomocnictwa na skutek innych zdarzeń prawnych, niezależnych od stron.